

hec dissimilitudo est in multis. ¶ Primo inter possessorem, & rem suam inanimatam non est mutua obligatio, quia neque possessor habet obligationem ad rem ipsam possessam, quia ei in nullo est obligatus, neque res possessa, [maxime si est inanimata] habet obligationem ad possessorem. Sicut neque dives est obligatus suo auro, neque aurum diviti Domino suo est obligatum. Pastor vero suę obligatus est ovi, ut eam vitę bonę exemplo, & doctrine, & Sacramentorũ ministerio pascat, etiam usque ad mortem. Bonus Pastor animã suam dat pro ouibus suis. Ovis autem suo est obligata Pastori, ut ei in pertinentibus ad suã salutem, obediat, ad Hebr. 13. Obedite Prepositis vestris, et subijcite illis. ¶ Item est illi obligata ad sustentationem corporalem ministrandam. Nemo suis stipendijs militat unquam. Ex hoc enim patet, quod Pastoris ad ovem, & ovis ad Pastorem mutua est obligatio, licet sit dissimilis Domini ad rem suam, rei possessę ad Dominum. ¶ Secundo possessor rem suam pro sola voluntate sua, alteri dare potest: Pastor autem, semper Pastor remanens ovem suam alteri dare pro sua sola voluntate non potest, renunciando ius quod habet super

¶ * * * * *

2

eam.